

Til spørgsmålet om, hvad vi vil rette op, for at der kan vindes markedsandele igen, kan jeg sige, at det bl.a. er et af pinsepakkens formål, for økonomien er så overophedet, at der ikke er ressourcer. Et af problemerne er, at flaskehalsene bevirker, at der ikke er ressourcer til rådighed. Og så vil jeg da godt henvise til, at Børsen så sent som i oktober 1997 på forsiden udråber dansk erhvervsliv til europamester i produktionsfremgang og -overskud.

Til hr. Frank Aaen: Jamen altså jeg har sagt, hvad vi vil med den dér rapport. Det er en almindelig opregning af, hvad problemerne er. Hr. Frank Aaen skulle hellere bruge den rapport til at dokumentere, hvorfor Venstre og De Konservative har store problemer i deres diskussion om offentlige besparelser, for det her viser præcis, hvad problemet er: at der er en sådan almindelig opdrift, så hvis det er sådan, at man vil en almindelig velfærdsserviceudvikling, som vi vil, så er der behov for, at man træffer nogle politiske valg. Det står også deri, og derfor er det helt op til hr. Frank Aaen selv at sørge for, at retningssansen bliver fastholdt.

Til hr. Thulesen Dahl blot dette: Jamen vi arbejder på at opfylde de løfter, men det er altså ikke så lang tid siden, at vi har haft den folkeafstemning. Det bliver det eneste, jeg vil sige til det.

Til fru Birthe Skaarup blot det, at det er rigtigt, at der er udstedt mange løfter, men jeg tror, at det ville være urimeligt at forestille sig, at alle løfterne skulle indfries på de første 100 dage – sådan som Venstre en gang har haft en plan om at gøre. Vi arbejder på det. Det kan jeg love ganske sikkert.

Og endelig til hr. Keld Albrechtsen: Jamen det eneste, jeg vil konstatere, er, at hr. Keld Albrechtsen betragter en hvilken som helst udvikling af Unionen som mere union. Det gør jeg ikke. Det gør vi ikke. Derfor kan vi godt have en forbedring af Unionen, men jeg er sikker på, at den forbedring, som vi arbejder på, vil hr. Keld Albrechtsen betragte som mere union, og så er der ligesom ikke rigtig noget at gøre. Derfor er det eneste, som jeg kan garantere hr. Keld Albrechtsen om, det er, at han får en folkeafstemning, lige så snart der er suverænitetsafgivelse. Det er det, det handler om.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Hr. Buksti må snart bestemme sig for, hvilken forklaring vi skal tro på. I den publikation, som

hr. Buksti måske har læst, der hedder »Bedre balance«, og som er fra juni 1998, står der midt på side 5, at årsagen til dette projekt er, at det private forbrug er løbet løbsk. Det til trods for, at finansministeren den 26. marts udtalte til Børsen, at de seneste nationalregnskabstal fra Danmarks Statistik ikke giver regeringen den mindste anledning til bare at overveje et økonomisk indgreb.

Nu er de næste økonomiske tal fra Danmarks Statistik kommet, og de viser igen, at det private forbrug aldeles ikke stiger. Det eneste sted, det private forbrug er steget, er i det propagandaskrift, som regeringen udgav den 2. juni på vegne af nogle vurderinger og skøn. Det var ren propaganda, lige så vel som det er ren propaganda, når regeringen går ind og hævder, at det offentlige forbrug ikke stiger, for hver gang nationalregnskabstallene kommer, så viser det, at det offentlige forbrug er eksploderet.

Der må være anstændighed i dansk politik, og derfor må hr. Buksti snart beslutte sig for, hvilken af alle disse udtalelser og publikationer vi overhovedet skal tro på.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Da regeringen tiltrådte den 29. marts 1998, sagde statsministeren i sin redegørelse, at hjemmehjælpen og ældreomsorgen skal sikres, så alle får den nødvendige service, at regeringen er meget bevidst om, at der er behov for en ekstrainsats for de ældre, og at hjælpen skal sikres.

Hr. Buksti sagde lige før, at regeringen ikke var enig med KL og Anker Boye. Det var ikke regeringens politik. Samtidig svarede hr. Buksti hr. Egil Møller, at regeringen går ind for det kommunale selvstyre, og derfor ville man ikke gøre noget over for kommunerne.

Mit spørgsmål til hr. Buksti er nu: Hvor langt ned kan kommunerne drosle hjemmehjælpen og ældreomsorgen? Hvor sølle kan vi gøre det? Hvor ringe vilkår kan vi tilbyde de ældre i befolkningen, før regeringen vil leve op til nogle af de løfter, den har givet, og før regeringen finder det nødvendigt at gribe ind?

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Regeringen har valgt side. Det er der overhovedet ingen tvivl om. Jeg forstår egentlig ikke, hvorfor hr. Jacob Buksti ikke på sit partis vegne vil erkende det ærligt og åbent her under